

સત્યમેવ જયતે

ભજન સતસંગી પરમાર્થી મંડળી તરફથી

મોક્ષ માર્ગ

ભાગ ૨ જો.

(પરચુરણ શાખી)

વિદેશ પ્રેમી પુરષોત્તમ ભગવાનદાસ
ભાનુશાળીની

અનુમતિ તથા સહાયતાથી

છપાવી પ્રસીદ્ધ કરનાર

સદા સતસંગના હિતસાહી સંત ચાર્ણ દાસ

ડા. કલ્યાણજી હંસરાજ

દુહો.

નિત્ય નિયમ સર પડી મુણી વળી વર્તીશે જો

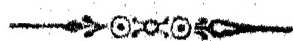
તે નિશ્ચય મોક્ષ પામશે એમાં નહીં સંદેહ

મુંબઈ-સુર્યોદય પ્રીટીંગ પ્રેસમાં છાપ્યું છે

સર્વે હક પ્રગટ કર્તાએ સ્વાધીન રાખ્યા છે.

કીર્મત અમુદય

જાહેર ખખર

સર્વે ધર્માત્મા સતસંગી સદચરિત્રોને આચિતતા સાથે અરજ કરવામાં આવે છે કે આ મંડલી તરફથી ખીજાં નીચે લખેલાં પુસ્તકો છપાવી બાહાર પાડવા તૈયાર કર્યાં છે તે આપ સદચરિત્રોના આશરથી બાહાર પડશે એવી આશા રાખવામાં આવે છે. અને તે પૈસાથી સર્વ જાતના શાસ્ત્રના પુસ્તકોની ધર્મ જ્ઞાની જ્ઞાનોદય લાયબ્રેરી ખોલવામાં આવશે.

૧ ભક્તિજ્ઞાન સારસંગ્રહ સંસારરૂપી સમુદ્ર
આ માટે સતસંગરૂપી નિર્ભય નૌકા (વહાણ)

૧-૮-૦

૨ પ્રબોધ રત્નાકર ભાષા ગુજરાતી ૦-૮-૦

૩ સંતોષ હરપતર ,, ૦-૮-૦

૪ ધનવંતરી વૈદક ,, ૧-૮-૦

૫ મોક્ષ માર્ગ ભાગ ૩ જે અમુલ્ય.

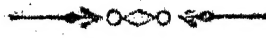
આ પુસ્તકોની વધારે હકીકત તે પુસ્તકની જાહેર ખખર વાંચવાથી માલમ પડશે.

લાગુ સદા સતસંગના ઉત્સાહી સંત ચક્રિદાસ

લાગુ કલ્યાણજી હંસરાજ

મહાલક્ષ્મી.

શ્રીગણેશાયનમઃ

(સાખી.)

સત્ય વચન આધિનતા, પર સ્ત્રી ખાત સમાન;	
એટલું કરતાં હરિ ના મીઠે, તો તુલશીદાસ જમાન.	૧
તુલશી એ સંસારમે, ખાત ખાતકે લોક;	
સખમે હીલી મીલી રહીએ, નદી નાવ મુન્તેગ.	૨
કલાં કાશી કલાં કાશ્મીર, ખુરાસાન ગુજરાત;	
તુલશી એસે જીવદું, પ્રારબ્ધ લે જાત.	૩
હંચા ફુલ ક્રીસ કામકા, જ્યાં નહીં હરિકો નામ;	
તુલશી સુપચ બલો, જીસ મુખ હરીકો નામ.	૪
તુલશી પાંછી પીનેસે, ઘટે ન સરીતા નીર;	
ધર્મે ક્રીએ ધન ના ઘટે, સહાય કરે રઘુવીર.	૫
તુલશી ગરીબ ન સતાવાએ, ખુસી ગરીબકી હાય;	
મુવા ઢોરકે ચામસે, લોહા બરમ હો જાય.	૬
રામ નામ સખ કોઈ કહે, ડંગ હાકોર ચોર ચોર;	
વિના પ્રેમ રીઝે નહીં, તુલશી નંદકીશોર.	૭
તુલશી નીચે જનસે, ખતે ન હંચો કામ;	
મદત નગારા ના ખતે, મુવા દેરે ચામ.	૮
તુલશી તલપ ન છોડીએ, નીચે લીજે નામ;	
મનુષ્ય મનુરી દેતહં કયું રખેગો રામ.	૯
તુલશી તખમે જાનાયો, ખડો ગરીબ નીવાજ;	
મોતી કણ મોંઘા કીયા, સોંઘા કીયા અનાજ.	૧૦
તુલશી સમય વહી ગયો, જાણ્યા નહીં જીગદીરા;	
જનની જણતાં નાડ કદી, તેં કયું ન કાઢ્યો શીશ.	૧૧
એક ઘડી આધી ઘડી, આધીમે પણ આધ;	
તુલશી સંગત સાધપી, કટે કોટી અપરાધ.	૧૨

- ચલતી ચક્રી દેખકે, છીયા કપીરા રૌય;
 દો પડ ભીતર આયકે, સાખીત રહા ન કૌય. ૧૩
- ચલતી ચક્રામે પીસાતે, તુલશી કહે સખ લોક;
 કાઠ વીરજા સંત રહે ગયા, પરિચ્છા કીલકી ઓટ. ૧૪
- દયા ધર્મકો મુળ હે, પાપ મુળ અભિમાન;
 તુલશી દયા ન છાંડીયે, જળવગ ઘટમેં પ્રાણ. ૧૫
- આવ નહીં આદર નહીં, વહી નેનનમે નેહ;
 તુલશી વા ઘર ન બૂઝ્યે, મર કંચન વરસે મેહ. ૧૬
- આવ હય આદર હય, હય નેનનમે નેહ.
 તુલશી વા ઘર જામ્યે, મર ભાલા વરસે મેહ. ૧૭
- તુલશી સીતારામકું, રીઝ બળે કે ખીજ;
 ઉલટા સુલટા વાવીએ, જ્યું ખેતરમેં ખીજ; ૧૮
- તુલશી કીડા લીમકા, ચખા ચાહે ખાંડ;
 મન ચાહે વૈરાગકું, ઘરકું ચાહે રાંડ. ૧૯
- તુલશી વશીકર્ણ મંત્ર હે, તજ્યે વચન કઠોર;
 મીઠી મીઠી ખાતહે, વશીકર્ણ નહીં ઓર. ૨૦
- કૃષ્ણ કૃષ્ણ સખી કહે, અન્નેધ્યાકે સખ કોષ;
 તુલશી અજમે આયકે, કયા રામસે ખેર હોષ. ૨૧
- મોર મુગટ નીચે ધરો, કીટ મુગટ ધરો શીશ;
 ધનુષ્ય બાણ હસ્તક ધરો, તો તુલશી નામે શીશ. ૨૨
- કહા કહું છખી આજકી, ભલે ખીરાજે નાય;
 તુલશી મસ્તક જળ નમે ધનુષ બાણ સો હાય. ૨૩
- કીત મોરલી કીત ચંદ્રીકા, કીત ગોપીઅનકો સાય;
 અપને ભક્તકે કારણે શ્રીકૃષ્ણ ભમે રધુનાય. ૨૪
- તુલશી મટે નહીં મોહતમ, કોટી કરો ગુણ ગ્રામ;
 ત્વંદય કમલ કુલે નહીં, ખીન રધુકુલ રધુરામ. ૨૫
- સતીઆ સત નવ છોડીએ, સત છોડે પત જાય;
 સતકી ખાંધી લક્ષ્મી, શીર મીઝેગી આય. ૨૬

ચિત્રકોટકે ઘાટપર, ભદ્ર સંતનકી બીડ;	
તુલશીદાસ ચંદન ઘસે, તીલક કરે રમુચીર.	૨૭
તુલશી પર ઘર જાયકે, દુઃખ ન કહીએ રોય;	
ન અપના ભરમ ગુમાઇએ, જો હોતી હોય સો હોય;	૨૮
તુલશી તલપ ન કીજીએ, રીજક મોત સખી સાથ;	
કયા રહે જગતસે, કલમ પ્રભુકે હાથ;	૨૯
તુલશી રેખા કરમકી, કળુ ન મેટે રામ;	
મેટન સમરથ હય પાણ, સમજ કાવો હય કામ.	૩૦
ન ધન રહે ન જોખન રહે, ન રહે ગામ ને ઠામ;	
તુલશી જગમેં જશ રહે કે કરદે કીસીકો કામ.	૩૧
પરધન પથ્થર બાણીએ, પર સ્ત્રી માત સમાન;	
એટલું કરતાં હરિ ના મીલે, તુલશીદાસ જમાન.	૩૨
સખ સોનાકા નગર બન્યા, પારસ મણકા પોજ;	
તુલશી હરિકી ભકિત ખીન, જમડા કરે ધમરોલ.	૩૩
તુલશી પૂર્વકે પાપસે, હરિ ચર્ચા ન સુધાય;	
જોસે તાપકે જોરસે, ભોજનકી રચી જાય.	૩૪
તુલશી હસકે મુખસે, ઘોખે નીકસે રામ;	
હસકે પાંડીકી મોજડી મેરે તનકા ચામ.	૩૫
રામ નામકો આજશી, ભોજનકો હુશિયાર;	
તુલશી એસે નરનકો વાર વાર ધિઃકાર.	૩૬
તુલશી કહે ઈસ જગતમે, સખસે મીલીએ ધાય;	
કયા જાણે કીસ જેસસે, રામચંદ્ર મીલ જાય;	૩૭
ખેતર ખગડયું તણખતે, સભા ખગડી કૂડ;	
ભકિત ખગડી લાલચે, જેમ કેસર પડી ધૂડ.	૩૮
સેજ દીઆ સો દુધ ખરાખર, માંગલીયા સો પાણી;	
ખેંચ લીયા સો રકત ખરાખર, ગોરખ બોલે વાણી.	૩૯
ચાર પહર ધંધો કરે, ચાર પહર રહે સોઇ;	
રામ નામ ધડી ના લીયો, મુક્તિ કહાંસે હોઇ.	૪૦

- મેં કહ્યો ગોપાલ ભજ, મેં ન કહ્યો ગોપાલ;
મેં ન કહ્યો ત્યું દેને કીચો ક્યું ન પડે જન્મલ. ૪૧
- કનક વડચો નાંગે જડચો, ચડચો શીરા ગોપાલ;
પ્રકૃતિ સ્વભાવ ના મીટચો, આંત પૂછકો ખાલ. ૪૨
- મલંગ પડા અન્નરમેં, દોનું દીનકી ખેર;
ના કાહુસે દોરતી, ના કાહુસે વેર. ૪૩
- કાલ કરંતો આજ કર, આજ કરંતો અખ;
અવસર વીત્યો જાત હે શીર કરેચો કય. ૪૪
- સંસારીના દુકડા, નવ નવ આંગળ દાંત;
ભજન કર્યા થકી પચે, નહીં તોં ફાડે આંત. ૪૫
- સંકટસે સાધુ ભયે, સાધુસે મુનીજન હોય;
ચલા જાવે વૈકુંઠમે, પત્તા ન પકડે કોય. ૪૬
- જપ માત્રા છાપા તિલક, સરે ન એકે કામ;
મન કાચે જાયે વૃથા, સાચે રાચે રામ. ૪૭
- જ્યું કઠકું ધુન ખાત હે, કોઇ ન જાણે પીડ;
યું ચિંતા ચિતમે ભયે, ખુંધી અલ વટત શરીર. ૪૮
- જ્ઞાન દડી ચાટે પડી, તેમાં સખ કોઇ ખેલો આય;
નીરગુણો નીરાકારી છતે સો લઈ જાય. ૪૯
- ભક્તિ ખીજ પત્રટે નહીં, જે જુગ જાય અનંત;
વિંચ નીચ ઘર જન્મશે, તોડિ સંતકો સંત. ૫૦
- પડે રહે દરબારમે, ઘણા ઘણીકા ખાય;
કખુક લેહેર દરીઆવકી દુઃખ દરિદ્ર મીટ જાય. ૫૧
- સંસારી નીરધન દુઃખી, રાજા દુઃખી દલ ભંજતે;
વૃદ્ધ કાળે વેશ્યા દુઃખી, જોગી દુઃખી ધન સંચતે. ૫૨
- માતા તિર્ય પિતા તિર્ય, તિર્ય જોઈ અધવા,
વચને વચને ગુરૂ તિર્ય, ઓર તિર્ય અભ્યાગતા. ૫૩
- રામ નામ સખકોઇ કહે, દશરથ ન કહે કોઇ;
એકવાર દશરથ કહે, તો કોટી જન્મ ફળ હોય. ૫૪

આવ કહેસો એલીઆ, બેઠ કહે સો પીર;
 જીવ ધર આદરભાવ નહી, ઉસકા કાટો શીર. ૫૫
 સંત બડે પરમારખી, શીતળ ઉતકે અંગ;
 તપત ખુઝાવે ઓરકી, દે દે આપનો અંગ. ૫૬
 કાટે તો ખીજે નહીં, સીચે તો નહીં નેહ;
 પથર મારે કળ દીએ, તાપ શીત સખ સેહ. ૫૭
 રામ રૂપીઆ રોકહે ખરચત ખુટત નહીં.
 લેતે દેતે ના થટે, એસી ચીજ કાઢ નહીં. ૫૮
 રામ જક્તકા શેડીયા, રહે વૈકુંઠકે માંહે,
 નીસ દીન વો હીસાયસે, આપે ઉતકે ત્યાંહે. ૫૯
 કળજીગ સમાન કાઢ જીગ નહીં, જ્ઞે જાપે શ્રીરામ લો લાય;
 ખીજા જીગે મુરકીલ મળે કળજીગમાં મળે જલદી આય. ૬૦
 પડે રહેની પદમણી, ન લેલી હરીનું નામ;
 કરણીએ સરજી કૃતરી, હુંદે આખું ગામ. ૬૧
 બાત્રા પનમે હરી ભજે, જગમાં રહે ઉદ્ધાર;
 તિથિ ખી આશા કરે, કમી આવેગા દાસ. ૬૨
 રામ ઝરખે બેઠકે, સખકા મુજરા લેત;
 જેસી જીતકી ચાકરી, તેસા તીનકું દેત. ૬૩
 રામ નામકી ઓખડી, ખરી નીતસે ખાય;
 અંગ પીડા વાધે નહીં, મહા રોગ મીટ જાય. ૬૪
 રામ નામકી લૂટ હે, લૂટ શકે તો લૂટ;
 અંતકાળ પરતાયગો, પ્રાણ જાયગો લૂટ. ૬૫
 જનની જણ્યોતો હરિભક્ત જણ્યુ, કાં દાતા કાં સુર;
 નહીં તો રહેજે વાંઝણી, મત ગુમાવીશ તૂર. ૬૬
 ભજે રામ સીતા, જનમ જાંતહે ખીતા;
 એહી ભાગવત હય, એહીમેં હય ગીતા. ૬૭
 રામ નામ રામચર પદકે, કૃણ્ય કટારા બાંધ લીયા;
 દયા ધર્મકી દાસ જતાવે જમકા દ્વારા જીવ લીયા. ૬૮

રામ નામ નીજ મંત્ર હે, સતગુર દીયો ખતાય;	
ઝોખદ આવે પય રહે વાકી વેદના મીટ જાય.	૬૯
રામ નામ નીજ મંત્ર હે, રટીયે પ્રેમ લગાય;	
જળ મંગલ ધીરજ ધરે, કોટી વિવન મીટ જાય.	૭૦
સીતા પતિ રઘુનાથકું, નેક નમાયો શીશ,	
લંકા પુરકો બેસણો, શ્યામ દીયો બદીશ.	૭૧
સીતા પતિ રઘુનાથજી, તમ લગ્ય મેરી ઘોડ;	
જેસે કોઝા ઝાઝકો, ચકત કમ્પુ ઓર.	૭૨
સીતા રામની સાયખી, ધીંગડ મલકો રાજ;	
સૂરત વૈકુંઠ હો ગઘ, સખી રામ પ્રતાપ.	૭૩
સીયા તમ તરવર ભયા, કાટા તમ ભયા ઝાઝ;	
તારે પણ બોલે નહીં, પ્રભુ બાંહ્ય ગ્રહેકો લાજ.	૭૪
રાગી પરમ સેવકા, દરીદ્રી પરમ ત્યાગી;	
કુટીલ નારી પતિવ્રતા, જુઠી વેશ્યા તપશ્ચરી.	૭૫
મરું તો માયું નહીં; અપના તનકે કાજ;	
પરમારથ કે કારણે જાયત ન આવે લાજ.	૭૬
મેં જાણ્યું હરિ-દૂર હયે, હરિ હય તદ્દયા માહે;	
આડી ત્રાટી કપટકી તાસે દીસત નાહે.	૭૭
કંચન ત્યાગો સેહેજ હય સેહેજ ત્રીયાકા તેહ;	
માન બડાઇ ઓર ઈર્ષા, તુંડશી દુર્લભ દેહ.	૭૮
અગન પતીતા રાજ દંડ, ચોર મુશ લેખય;	
છતના દંડ દુનિયા સહે ધર્મ દંડ સહો ન જાય	૭૯
કેહેણી મીસરી ખાંડ હે રેહેણી તાતાકોક	
કેહેણી કેવે રેહેણી રમે એસા વીરવા કોક	૮૦
અબ્યાગતો મુખે. ખેતી વાવંતા કોઈ શુરાનરા	
તે અમરખીજ ઉગંતાં લણંતા જુગો જુગા	૮૧
નાયે કૂદે તોડે તાન તેનું દુનિયા રાખે માન	
જાનવ કરે જાવથી જાણુ તેને ન મળે પુરંધાન	૮૨

જેસો દીલ હરામસે તેસો હરિસે હોય	
ચલા જાવે વૈકુંઠમે પલા ન પકડે કોય	૮૪
મન મરે માયા મરે મરમર જાત શરીર	
આશા તુજા ના મરે કહે ગયા દાસ કપીર	૮૫
જાતી જોગી સતી નારી રણુ મધ્યે કોઈ શુરવંત,	
ગામ મધ્યે કોઈ ભક્ત જન એ ચારે પૃથ્વીના સ્થંભ.	૮૬
ખાના ખડા દયાલકા તિલક છાપ ઓર માલ	
કાલુ કહે જમ ડરત હે ભય માને ભોપાલ.	૮૭
લેનેકું હર નામ હે દેનેકું અનદાન,	
તરનેકું આધિનતા છુડનેકું અભિમાન.	૮૮
લોભ પાપકો મૂલહે નર્ક મૂલ અભિમાન,	
જો તરનેકું ચાહો તો છોડ લોભ અભિમાન.	૮૯
સાધુ જીએ ભાવકે ધનકે જીએ નાહી	
જો સાધુ ધનકે જીએ વોહી સાધુ નાહી	૯૦
પાણીતો વેહેતા ભલા બાંધ્યા ગંદા હોય	
સંત તો રમતા ભલા દાગ ન લાગે કોય	૯૧
કરણી કરે ભેડકી ચલે હંસકી ચાલ	
પુછડા પકડે શીઆલકા કીસ બીધ છતરે પાર	૯૨
લુચા ન હોય આપણા કુચા ન હોય હીર	
લીમ ન મીઠા હોય કહે ગયા દાસ કપીર	૯૩
સંકટસે સાધુ ભયે પુનિ ન બજે ભગવંત	
બક્ષ્યોરાશી શીરતહે વીરકા નાવેઅંત	૯૪
મુરખકો મુખ બંજહે બોલત બચત જુજંગ	
તાકો આખદ મૌન હય વીખ નહીં લાગત અંગ	૯૫
મમ ઈચ્છા સર્વ નાસ્તી દૈવ ઇચ્છા પ્રવર્તે	
રાજ કન્યા રાજ દારે બાલુ બ્રાહ્મણુ ભક્ષતે	૯૬
હરી હીરા કેરી ગઠડી ધરાક વિના મત ખોલ	
જખ મીલે હીરાકે પારખુ હીરા લેશે મોથે મોલ	૯૭

જાતીને જાતી મળે રસની લૂટા લૂટા	
અજાતી જાતી મળે બડીમાયા ફૂટ	૯૮
જાતીના ગુરૂ થવું અજાતીના દાસ	
અજાતી ઉપાડે ઘોઢા તો લે જાતી મોંમા ઘાસ	૯૯
બડો બડાઇ નવ કરે બડા ન બોલે બોલ	
હીરા મુખસે ના કહે લાખ હમારા મોલ	૧૦૦
ચીંતાસે ચતુરાઇ ઘટે દુખસે ઘટે શરીર	
પાપંસે ઘટે લક્ષ્મી કહે ગયા દાસ કબીર	૧૦૧
મન ગયા તો જાને દે મત જાને દે એ શરીર	
ના ખેંચી કમાન તો ક્યા લગેગા તીર	૧૦૨
કબીર કહે કે એહી જગ જેસી અંધી ખાય	
વછડા થા સો મર ગયા જૂડી ચામ ચટાય	૧૦૩
બરથ અપની જનની તજી પિતા તજે પ્રહલાદ	
વિભિક્ષણુ અપના બાઇ તજે શ્રી રામકે કાજ	૧૦૪
માલા બનાઇ કાઠડી ખીચમે ડાલા સૂત	
માલા બિચારી ક્યા કરે જપને વાલા કપૂત	૧૦૫
ક્યા કહું રઘુનાયજી સખ કરમકો ખેલ	
વિભિક્ષણુકું લંક દી હનુમાનકું તેલ	૧૦૬
કામીકા ગુરૂ કામ હે લોબીકા ગુરૂદામ	
કબીરાકા ગુરૂ સંત હે સો સંતનકા ગુરૂ રામ	૧૦૭
કબીર કહે કનક કામની દોનો વિકટ બડો જાલ	
જાતે હે હરી મીલનકું તો ખીચમે ડાલે સાલ,	૧૦૮
માયા બડી ચોરટી ફાંસ બેઠી હે વાટ,	
નિરગતસે ફાંસ પડે કબીરા ગયે કાટ	૧૦૯
સજ્જનસે દુર્જન ભલે કે પરનિંદા કરત	
દુર્જનકું ઉધારત આપે નરક પડત	૧૧૦
બ્રાહ્મણુ ભયે તો ક્યા ભયે ગલેમે ડાલા સૂત	
આત્મજ્ઞાનકી ખબર નહીં ભયે રમશાનકા ભૂત	૧૧૧

કપડી કે મન કપટ બસે શરૂકે મન સંઘામ	
લોભી કે મન ધન બસે કપ્પીશ કે મન રામ	૧૧૨
પરનારી ઝેરી છુરી મન લગાવો અંગ	
દશ શીશ રાવણુ કે ગયે પરનારીકે સંગ	૧૧૩
પરનારી પ્રસન બહ દે ન શકત કધુ ઝોર	
મુત્ર પાત્ર આગે ધરે એલી નરકડો દોર	૧૧૪
ચંદન પડા ચમાર ધર નીત ઉડફૂટે ચામ	
ચંદન બિયારા ક્યા કરે પડા નિચસે કામ	૧૧૫
પાણી તો બંધા બહા બે કુછ કડા હોય	
સંત તો ખેડા બહા બે કુછ પરમાર્થ હોય	૧૧૬
સગળનસે સગળન મીસે તો હોવે દો દો ખાત	
ગધાસે ગધા મીસે તો ખાવે દો દો લાત	૧૧૭
મરના મરના સૌ કહે મરી ન બળે કોય	
બે મરનેકું બળે તો શીર ન મરના હોય	૧૧૮
કપ્પીરા કહે મેં હર બળુ મુવે મુક્તિ પાઉં	
દોનું લાયમે મોઢક લય મન માને સૌ ખાઉં	૧૧૯
રામ નામ લીચા હારીને જૂળ કામ કીચા	
રામકું વીસારેગા તો છતી બાજુ હારેગા	૧૨૦
કપ્પીરા કોઠી કાઢકી ચોફર લાગી અંગાર	
ખાંહે પડયા સૌ ઉગવી જલ ગયા દેખતહાર	૧૨૧
સતો ગુણમે સુખ વધતહ કામ રજે ગુણ હોય	
અલસાને તમે ગુણ વધત રહત જ્ઞાન સખ ખોય	૧૨૨
મનકી બળે દીલકી બળે બળે ચીતકી ચોરી	
ઉનસે કયું છીપાકએ છરકે લાયમે દોરી	૧૨૩
ધન્ય ભોમી ધન્ય ગામને જ્યાં સંત બિરાજે આઈ	
સખી ભુમી પાવન કરે હીલી મીલી હરિ જશ માઈ	૧૨૪
અજગર કરે ન ચાકરી પંછી કરે ન કામ	
દાસ મહુકા યુ કહે સખકા દાતા રામ	૧૨૫

- બકી થકી સખ કહે માની (ખીવડો) ન કહે કાઈ
જો માનીસે લગ રહે તો બાલ ન બોલો હોય ૧૨૬
- રમ ભજો તો અખ ભજો શીર ભજોગે કમ
હરિઅવ હરિઅવ રૂંખડે મંધણ હો ગયે સખ ૧૨૭
- ચોથી સો ચોથી બની પંડીત બને ન કોય
અઢાઈ અક્ષર પ્રેમ કે પડેસો પંડીત હોય ૧૨૮
- હરિ ભજવો હઠ બોલવો દોનો બાત અવલ
તુળશી વાકો રહેત હે આઠો પહર અમલ ૧૨૯
- હરિ આવ્યો હરિ બોલીઓ દરી ગયો હરિ કે પાસ
હરિ હરિમે મીલ ગયો તો હરિ બચો ઉદાસ ૧૩૦
- અરધા ચંદા ઉગીયા અરધા ઘોઠેકી નાલ
અરધી ગુરૂકી માવડી તો ચોથા અરધા ગાઓ ૧૩૧
- કપીર કહે ન રાચીએ બાણે બેસી બાત
પેટમેસે પીછા કાઢે જેસા મેરા નાથ ૧૩૨
- તુજે ખીરાતી ક્યા પડી તું અપની નીવેડ
તેરી ઝાઝ હરિઆવમેં તુજે નહીં તો ખેડ ૧૩૩
- જાકે બોલે બંધ નહીં મરમ નહીં મન માંય
તાકો સંગ ન કીજીએ જોડ ચલે બનમાંય ૧૩૪
- જો જામે તીસદીન ખસે સો તામે પરવીન
સરિતા ગજકું લે ચલી ઉવટા ચાલે મીન ૧૩૫
- સાહેબદા ધર દૂર હય જેમી લાંબી ખજુર
ચંડે તો ચાખે પ્રેમ રસ ગીરે તો ચખના ચુર ૧૩૬
- પશુકી તો પનિયા ભઘ નરકો કહ્યુ ન હોય
નર જો કે કરણી કરે તો નરકો નારાયણ હોય ૧૩૭
- કહેતે સો કરતે નહીં મુખ કે બડે લખાડ
કાળા મુખ લે જાઈગે સાહેબ કે દરબાર ૧૩૮
- જીતને તારે ગગનમે ઉતને શત્રુ હોય
કૃપા હોય શ્રી રામકી તો બાહુ ન ઉખાડે ફોય ૧૩૯

- આશા તો રામ નામકી દુલ્લ આશ નિરાશ
 નદી કીનારે ઘર કરો કદી ન મારે આશ ૧૪૦
- કુછ કરણી કુછ કરમ ગતિ કુછ પૂર્વકી નેક
 પુણ્ય બાગ્ય કખીરકો ને પીયુ ધાર્યા અલેક ૧૪૧
- કખીર સુલ પર ઘર કરે જમકો કરે સૂંગાર
 કાલખી ઉસીકું કયા કરે નો અદ પહર હુશિયાર ૧૪૨
- (કખીર સાહેબ મરતી વખત)
- આજ હમારા કુચ હય જમડા મેરા ગુલામ
 નમારા હુવા સંતકા વૈકુંઠ હુવા મુકામ ૧૪૩
- મનકો કહો ન કીજીએ મન જ્યાં ત્યાં લે જાય
 પણ મનકું એસો મારીએ કે દુક દુક હો જાય ૧૪૪
- લક્ષ્મી કહે મેં નીત્ય નવી કેની ન પુરી આશ
 કીતને સ્ત્રીહાસન ચઢ ગયે કીતને ગયે નીરાશ ૧૪૫
- સાહેબ કે દરબાર મેં સાચેકું શીરપાવ
 જુઠા તમાચા ખાયગા કયા રંક કયા રાઓ ૧૪૬
- નદી સમાન નહીં કોઈ જલા બંધુ સમાન નહીં કોઈ બલા
 સુરજ સમાન નહીં કોઈ તેજે સ્ત્રી સમાન નહીં કોઈ હેજે ૧૪૭
- મેઘ સમાન નહીં કોઈ જલા આપ સમાન નહીં કોઈ બલા,
 નેલુ સમાન નહીં કોઈ તેજે અન સમાન નહીં કોઈ હેજે ૧૪૮
- ઘેર ઘડતાં મનુષ્ય ઘડયો બૂદ્ધો શીંગને પુંજ
 તુળશી હરિકી બક્તિખીન ધીખ દાઢી ધીખ મુંજ ૧૪૯
- તુળશી કહે મેં પારખ્યું પરખ્યા રામ રતન
 જપ તપ તીરથ કાચમણી ત્યાં નહીં માન્યું મન ૧૫૦
- તુળશી તૂળશી ભખ કોઈ કહે તુળશી બનકા ધાસ
 કૃપા ભઈ રંગનાથકી હો ગયે તુળશીદાસ ૧૫૧
- તુળશી એક દીન વોલીયે મીલે ન માગે સુન
 કૃપા ભઈ રંગનાથકી હો ગઈ લુચી જુન ૧૫૨
- તુળશી વાહાં ન ભઈએ જ્યાં ન કહે કે આઓ
 ધાસ બરાબર જાનીએ કયા રાજ કયા રાઓ ૧૫૩

અર્થ અર્થસે દ્રવ્ય હય ઉદ્ય અસ્તસે રાજ	
તુજશી એકદીન મણુ હય આવે કાને કાજ	૧૫૪
આદી અંત આઘ નહીં અંત સંગ નહીં જાય	
ખીચ ભધ ખીચે ગધ તુજશી જાંખે ખલાય	૧૫૫
તુજશી એ સંસારમે સખી ભક્ત ધન જાધ	
નઈ કુંડ ખાલી પડે વૈકુંઠ કહાં સમાધ	૧૫૬
રામ નગર હે રામકા ખસે ગંગકે તીર	
અજોધ્યા નગરી રામકી ચોકી હનુમત વીર	૧૫૭
તુજશી જહાં વિવેક નહીં તહાં ન કરીએ ખાત,	
સત શબ્દ એક હે કરકર કપુર કપાસ.	૧૫૮
આભ ખેરણુ બાદલી જલ વેરણુ સેવાલ	
પૂરપ ખેરણુ નીંદરા મચ્છા વેરણુ જલ	૧૫૯
અમ માતંગ પતંગ બ્રંગ પંચમ મીન હુલાશ,	
પાંચે વીશકે ભોગસે ભયો પાંચકો નાશ.	૧૬૦
શ્વાસે શ્વાસમે રામ ભજ મીથ્યા શ્વાસ મત ખોય,	
ના જાણું એ શ્વાસકી આવન શીર નહીં હોય.	૧૬૧
કકા કેવળ બ્રહ્મ હે બખા ખીજ શરીર,	
રરા સખસે રમ રહ્યા તાકા નામ કખીર,	૧૬૨
શ્વાસકી કર સનરણી અજંપાકો કર જાપ	
પરમ તત્વકો ધ્યાન ધર સોહં આપો આપ	૧૬૩
જ્ઞાન કથે સો પુત હમારા કથની કથેસો જ્ઞાતી	
રાહસે રહે સો ગુર હમારા હમ રહે ઉતકે સાથી	૧૬૪
છરકું રાખે રામ કૃપાળુ ઉરકું ન મારે કોય	
ઉસપર દુનિયા ઉઘટે તોખી કછુ ન હોય	૧૬૫
હરિ ભકિતમે તીન ગુણુ હર કોષ લાગે પાથ	
ખાનેકું મીઠાન મીઠે આખર વૈકુંઠ જાય	૧૬૬
સુરતીસે કીરતી બડી ખીન પંખ ઉડ જાય	
એસી લક્ષ્મી દાતાકી તીન લોક શીર જાય	૧૬૭

સ જનનસે સજનન મીલે જ્યું ચંદનમે કપુર	
હરિજનકું હરિજન મીલે જ્યું ભાંગમે ધતુર	૧૬૮
બડો બડાઇ નંવ સજે એછનકું ઉતપાત	
કયા વિષ્ણુકી મહિમા ધત્રી જે ભગુને મારી લાત	૧૬૯
વચન નહીં વિદ્યા નહીં નહીં સુખમે હરિ નામ	
સો સુખમે દીશા ફરે સખી ગામકે ગામ	૧૭૦
પુર્વકે લોક આહતેથે ન્યાય ધર્મ હરિ નામ	
અખ કે લોક આહતે હય કામની ચુગતી દામ	૧૭૧
હરિ દાસનકું ત્રીશ કોશ એર પંડીતકું વીશ	
સાધુકે દ્રવ્યમે ખસે સંતનકું ચર્ણુ શીરા	૧૭૨
જ્ઞાયા હય સો જાયગા રાગ રંક ફકીર	
કીતને સીંહાસન ચડ બેડે કીતને પહેને જંજીર	૧૭૩
તન વાડી મન કેવડા સચી અમૃત વેણુ	
પ્રાણ પુરુષકે બાગમે અજળ પ્રુલે દો નેન	૧૭૪
કબીરા કહે મે ટેક ગ્રહી ગ્રહી શકે નહીં કાય	
પલ્લ ભર વિસદે રામકું તો ગુર હયા મોએ હોય	૧૭૫
ચલના ભલા ન કોસકા દોહીતા ભલી ન એક	
મંગના ભત્રા ન બાપસે જે પ્રભુ રાખે ટેક	૧૭૬
૧ વ પત્રકકી ખબર નહીં કરે કલકી બાત	
છકેવ પર જમ દિરતહે જ્યું તેતરપર બાજ	૧૭૭
પાપીસે ધન હોતહે પાપીસે ધન જાત	
મરઘ બારમે તેરમે જડા મુજસે જાત	૧૭૮
દુઃખમે સગ હરિકો ભજે સુખમે ભજે ન કાય	
જો સુખમે હરિકો ભજે તો દુઃખ નાહેજો હોય	૧૭૯
જાકો જાકી લગન હે વાહી વાકે રામ	
જળ રામ રૂમમે રમ રહ્યો તો શીર ક્યા કીસુસે કામ.	૧૮૦
જળ બીગડે જળ ચતુર નર ક્યા બીગડેગા ફૂડ	
છાશ બીચારી ક્યા બીગડે જળ બીગડે જળ દુધ.	૧૮૧

- જો મતિ પીછલ સાંભરે સો મતિ આગે હોય,
રામ કહે લક્ષ્મણકો તો કારજ ન ખીણસે કાય. ૧૮૨
- હોનાર હીરદે બસે ભૂલ જાય સખી શુદ્ધ,
જેસી હકકી ભાવના વેસી શુઝે બુદ્ધ. ૧૮૩
- હલદી તજે ન જર્દી ખટરસ તજે ન આમ,
અસલી તો અવગુણુ તજે ગુણુકો તજે ગુનામ. ૧૮૪
- આગ લગી બન ખંડમે જલ જલ પડે અંગાર,
જો નવ હોતે સંત તો જલ મરતા સંસાર. ૧૮૫
- સુખીઓ સખ સંસાર ખાવે ઓર સોવે
દુખીઆ દાસ કખીર ગાવે ઓર રોવે. ૧૮૬
- કખીરા તેરી ઝુંપડી ગલકટોકે પાસ,
કરેગા સો ભરેગા તું કયું હોય ઉદાસ. ૧૮૭
- કખીરા પુકારી યું કહે શોધો આપ શરીર,
પાંચે ઇંદ્રી વશ કરો તો આપે દાસ કખીર. ૧૮૮
- કખીરા ખડા બજારમે લીએ લો કાઠી હાથ,
જો ધર ટુંકે અપના સો ચલે હમારે સાથ. ૧૮૯
- અતિ ભલા નહી બોલના અતિ ભલા નહીં ચૂપ
અતિ ભલા નહીં ખરસના અતિ ભલા નહીં ધૂપ ૧૯૦
- ધીરે ધીરે રાવતા ધીરે સખી કુછ હોય,
ખાલી સીચે સોઘડા રતવિના ફળ નવ હોય. ૧૯૧
- ઓછે નરક પેટમે રહે ન મોઢી બાજ,
પાવ સેરકે પાત્રમે કયસે શેર સમાત ૧૯૨
- ભર્યા સો છલકે નહીં છલકે સોહી આધા
ધોડા તો ભૂંકે નહીં ભૂંકે સોહી ગધા ૧૯૩
- નારી પુછત નરકું તુમ કાયસે બઢન મલીન,
કયા ગાંઠસે ગીર પડો કયા કીસીકું દીન. ૧૯૪
- નહીં ગાંઠસે ગરથ પડયો નહીં કીસીકું દીન,
દેતે દીઠે દાતારકું તેસે ભથો મલીન, ૧૯૫

ભક્તિ એસી કીજીએ જેસો ટંકણ ખાર,	
આપ જલે પર રીઝવે ભાંગ્યાં સાંધે હાડ.	૧૯૬
ધરે બાળે ધર ઉગરે ધર રાખ્યે ધર જાય,	
એક અચંબા એસા દેખા જો સગા કાબકું ખાય.	૧૯૭
સાંઈ મેરા બનીયા વણજ કરે વેપાર,	
ખીન ડાંડી ખીન તાકડી તોળે સખ સંસાર	૧૯૮
મોહ નદી વિકાળ હય કોઇ ન ઉતરે પાર,	
જો ઉતર તે પાર સો રહે વૈકુંઠ મોઝાર.	૧૯૯
આયે શ્રાપ ન લાગીએ સાયે શ્રાપ ન ખાય,	
સાચે સાચે મીઠ રહે આયે સતગુર સહાય.	૨૦૦
મનકે હારે હાર હય એર મનકે જીતે જીત,	
પરિશ્રમ જો પામીયે મન તદ્દયા પ્રતીત.	૨૦૧
રામ નામ કે કારણે સખ ધન ડાલ્યો ખોય,	
મુરખ જાણે ગીર પડ્યો દીન દીન દુણો હોય.	૨૦૨
રામ નામ સખ કોઇ કહે ઠગ ઠાકોર ને ચોર,	
ધ્રુ પ્રહલાદ જો તર ગયે વોહી નામ કષ્ટુ ઓર.	૨૦૩
સાધ મીલે સાહેબ મીલે અંતર રહી ન રેખ,	
મનસા વાચા કર્મના સાધુ સાહેબ એક.	૨૦૪
શૂરા તેજ ધરે નહીં, યુધરણુ ઝુંડે ગમાર,	
સત્ય વચન પત્રે નહીં જો ઉત્તર જાય બ્રહ્માંડ.	૨૦૫
હદ હદ સખ કોઈ ચલે ખેહદ ચલે ન કોય,	
ખેહદકે ચોટે માંહી રહા કખીરા સોય.	૨૦૬
તરોવર સરોવર સંતજન ચોથા બરસે મેહ,	
પરમારથ કે કારણે ચારે ધરીયો દેહ.	૨૦૭
મુક્તિ વિશે વૈરાગ હય ઓર બંધનકું રનેહ,	
સખ અંધનકો એહી મત મન બાવેસો લેહ.	૨૦૮
સંત સમાગમ ઓર સરિતા (નદી) ચલે ખીહંગમ ચાલ,	
જ્યુ જ્યુ શેરી નિકસે ત્યુ ત્યુ કરે નીહાલ	૨૦૯

જેસી જાકી મુદ્ધિ હય તેસી કહે બનાય	
વાકા પુરા ન માનીએ સો લેણ કહાંસે જાય	૨૧૦
ભક્તિ ભાવ ભાદર નહી સરિતા ચક્ષી ઘોરાય	
સરિતા તો તમ જાનીએ જો જોઈ માસ ઠેરાય	૨૧૧
ગુરુ લોભી શિષ્ય લાલચી દોનો ખેલે દાવ	
દોનો ખુંડે બાપડે સો ખેલ પથરકી નાવ	૨૧૨
જાકા ગુરુ હય ગ્રહી ચેલા ગ્રહી જો હોય	
કાચ કીચકું ધોવતે દાગ ન છુટે કોય	૨૧૩
બંધેકું બંધા મીલે છોડે કોન ઉપાય	
સેવા કર નિર બંધકી જો પલમે દીયે છુડાય	૨૧૪
ગુરુ ખીન જ્ઞાન ન ઉપજો ગુરુ ખીન મીલે ન ભેદ	
ગુરુ ખીન સંશય ના મીટે જ્ય જ્ય જ્ય ગુરુ દેવ	૨૧૫
જાકા ગુરુ હય અંધલા ચેલા નિ પટ નિરંધ	
દોનો દોનો ઠેલતે આપે કૂપ પડંત	૨૧૬
સેજ આયા સો ડાલ દીજો શીર માંગણકું જામએ	
કપીર કહે સુત બાલકા કુલ વિચાર કે ખાઇએ	૨૧૭
કોટી જનમ એકઠા કરે લોહા પારસકે સંગ	
એક વાલકે આંતરે કણુ ન પલટે રંગ	૨૧૮
રામ નામ આધી રતી કોટીક પાપ પહાડ	
બલિહારી વા નામકી પાપ કરે સખ છાર	૨૧૯
કરત કુસંગ ચાવત કુશલ (કોલસા) એહી બડો અકુશોપ	
સમુદ્રકો મહિમા ઘટયો જો રાવણ કો પાડોશ	૨૨૦
જો કે મન સાચે રહે તો કયા કરત કુસંગ	
મલિઆગર (ચંદન) વીખ લાગત નહીં લપટે રહેત ભુજંગર	૨૨૧
સંગત કીજો સાધકી હરે મનકી વ્યાધ	
સંગત કીજો નીચકી અષ્ટ પદર ઉપાધ	૨૨૨
સાહેબકે દરબારમે સાચેકું શીરપાવ	
ભુકા તમાચા ખાયગા સાહેબકે દરબાર	૨૨૩

નારી નાગન એસી ભઈ નારી દો તરફસે ખાય	
જવતે જવ તો ધન હરે મુખે નઈ લઈ જાય	૨૨૪
નારી સખ નહારી મત કહો કોઈ તો રતનડી ખાણ	
નારીસં તર ઉપજ્યા હું પ્રહલાદ સમાન	૨૨૫
જવ જવકે આશરે જવ કરત હે રાજ	
તુળશી રઘુવર આશરે ક્યું ખીગડેગો કાજ	૨૨૬
નિંધા હમારી જો કરે મિત્ર હમારા સોય	
સાણુ લેવે ગાંઠકા મેલ હમારા ઘોય	૨૨૭
તુળશી ધીરજકે ધરે કુંજર મણુભર ખાય	
ટુક ટુકકે કારણે આત ધરોધર જાય	૨૨૮
કાકા કુક્ત કુદાક દીત આસન દ્રઢ ગંભીર	
શીકર કાઠ કફતી કરે તાકા નામ કફીર	૨૨૯
કપડી મીત્ર ન કીજીએ અંત પેઠ યુધ લેત	
આગે રાહ બતાયકે મીઠે ઘોખા દેત	૨૩૦
સી કહેતે શ્રી ઉપજો તા કહેતે તમ નાસ	
તુળશી સીતા જો કહે રામ નામ લે પાસ	૨૩૧
રાજ જોગી અગન જલ ઉનડી ઉલટી રીત	
પરશરામ કહે પાળીયે થોડી ઉનસે પ્રીત	૨૩૨
ગંગા કીનારે ધર કરો નદાઓ નિર્મલ નીર	
દીત વિના ન પામીએ કહે ગયા દાસ કપીર	૨૩૩
માયા એસી દાકની ખાચો સખ સંસાર	
એક ન ખાચો કપીરો જો રહ્યો રામકે આધાર	૨૩૪
સીર ગુણુ તો શુરા કયે નિરગુણુ કયે કપીર	
રામ રતન તુળશી કયે જ્ય જ્ય જ્ય રઘુવીર	૨૩૫
કપીર પગડે દૂર લય ખીયમે ખડી હય રાત	
કયા જાણું કયા હોયગી રવી ઉગતે પ્રભાત	૨૩૬
કપીર સુતે સુતે કયા કરે ઉડકે રામ સંભાર	
એક દીત એસો જાયગો લંબે પાવ પસાર	૨૩૭

આગ લગી બન ખંડમે ગીરગીર પડે અંગાર	
દાસ કખીર કંચન બચે કાષ્ટ બચે સંસાર	૨૩૮
કખીર કખીર કયા કરો જાવો જમનાકે તીર	
એક એક ગોપીકે પ્રેમમે હો ગયે કાટી કખીર	૨૩૯
મુખ કીયા સુમરનકું સુણનેકું કીયા કાન	
તરનેકું કીયો લીનતા બુડનેકું અભિમાન	૨૪૦
દયાકા લક્ષણ ભક્તિ હય ભક્તિકા લક્ષણ જ્ઞાન	
જ્ઞાનકા લક્ષણ ધ્યાન હે ધ્યાનકા લક્ષણ ત્યાગ	૨૪૧
ત્યાગકા લક્ષણ શાંતિપદ તો જાણો વિમળ વૈરાગ	
વૈરાગ વિશે હય મુક્તિપદ જે સદા રહેત હય ત્યાગ	૨૪૨
જીહાર જીહાર વશિક કહે ન જાણે જીહારકા ભેદ	
ભેદ જાણે ખીન રહેત હય આઠો પદર બહુ ખેદ	૨૪૩
જન્મમે જગદીશ હય હક્કમે દરિ સાર	
રરામે રામ રમ રહ્યો તાકા નામ જીહાર	૨૪૪
સુમરન એસો ચાહીએ જાકો ધરીએ ધ્યાન	
સતગુગ ત્રેતા દ્વાપર કળી ચારે યુગ પરમાન	૨૪૫
ખીન સતસંગ ન દરિ કયા તાખીન મોહ ન જાત	
મોહ ગયે ખીન રામપદ હોય ન દ્રઢ અનુરાગ	૨૪૬
મોમે ગુણ કછુ હય નહીં તુમ ગુણ ભરેહો ઝઝ	
ગુણ અવગુણ ન વિચારીએ પ્રભુ બાંહ ઝહેકી લાજ	૨૪૭
સીતા પતીકા કોટડી ચંદન જડે કમાડ,	
તાળા કુંચી પ્રેમકા તુમ ખોસો અવધ કુમાર.	૨૪૮
નહીં વિદ્યા નહીં બાહુ બળ નહીં ખરચનકો દામ,	
મોસે પ્રતીત પાવનકા તુમ પત રાખો રામ.	૨૪૯
રામનામ રટતે રહો જન્મ લગ ઘટમે પ્રાણ,	
કબહુક દીન દયાળકું શબ્દ પડેગો કાન,	૨૫૦
માયા મેરે રામકી ધરણી ધરકી દેહ,	
પુંજ ખીરાને શ્રાવકી જશ કોઈ કર લેહ.	૨૫૧

તુળશી ખીરવા બાગમે સીચત એ કુમત્રાય,	
રામ ભરોસે વોહી રહે પરબતપે હરિઆર.	૨૫૨
સંત મીઝનકો જાઈએ તજ માયા અભિમાન	
જ્યું જ્યું પગ આગે ધરે કોટીન યજ સમાન.	૨૫૨
સંત સંત સખ એકહે જેસે આપુકો (અશીણુ) ખેત,	
કોષ કુદરતી લાલ હે ઝોર સખી શ્વેતકે શ્વેત.	૨૫૩
ચલવો કયો પંચ કોશકો ચલ્યો ન એકો કોશ,	
તન થાક્યો મન નહીં થક્યો એહી બડો અદ્દશોશ.	૨૫૪
પાણી તો બંધા બલા જે કુછ ઊંડા હોય,	
સંત તો બેઠા બલા જે કુછ પરમારથ હોય	૨૫૬
સાખી સજ્જ બહુ સુણ્યા નહીં મટયા મનકા ડાઘ	
સંગત થકી ન સુધર્યો તાકી બડી અભાગ	૨૫૭
સંગત ખીચારી કયા કરે રદિયા બયા કડોર	
નવ નેજા પાણી ચડે પથર ન ભીંજે કોર	૨૫૮
બલા બવ ન વીસરે નગણા ન ચડે ચંત	
કાળી ઉત કમાણસા એને ન ચડે દુજો રંગ	૨૫૯
માખી ચંદન પરહરે દુર્ગંધ હોય ત્યાં જાય	
મુરખ નરને ભક્તિ ન ભાવે ઊંધેકાં ઉઠી જાય	૨૬૦
રામ નામ કહે તે રહો ધરે રહો મન ધીર,	
કબહુ કારજ સુધારીએ કૃપા સિંધુ રધુવીર.	૨૬૧
સખ નહી ગંગા વહે સખ પથર સાલીઝમ	
સખ વનરપતિ હય તુળશી જાકે દ્રવ્ય રામ	૨૬૨
પ્રેમ છપાયા નહીં છુપે જ્યાં લગી શ્વાસો શ્વાસ	
દાખી દુખી નહીં રહે કસ્તુરીકી આસ	૨૬૩
આંખ ફરકા દે રહી મોમે રજા ગરાસ	
ધીક વાકા જીવના જે દમકા કરે વિશ્વાસ	૨૬૪
આપ ભુલાને આપમે દુંટતહે કહીં ઝોર	
જાંકો તુમ દુદુત શીરો હય યહી તુમ ડોર	૨૬૫

સુખ કોથળી શ્વાનભગ દોનો એક સમાન હારત કે નીકો લગે ખેંચત નીકસત પ્રાણ	૨૬૬
આવે તો રખે નહીં મનમેં ધરે નહીં ધીર જતન કરે નહીં દ્રવ્યકો તાકો નામ ફકીર	૨૬૭
પેટ સમાના અન મગે તન સમાના ચીર બહતી લાલચ ના કરે તાકો નામ ફકીર	૨૬૮
માયાસે સખ હોતહે મિદ્ધ સાધકકા જોગ માયા સે સખ કરમ કમાવે માયા સાધે જોગ	૨૬૯
બડે બડેકો દુઃખ હય છોટેસે દુઃખ દુર તારે સખ ન્યારે રહે અહે ચંદ્ર ઓર સુર્ય	૨૭૦
તુલશી એ સંસારમે કોણુ બયો સમર્થ એક કંચન દોઢ કુંચ પર કો ન પસાર્યો હથ	૨૭૧
એક દીન એસા હોયગા ફોડ દીસકા નાહીં ધરકી નારી કોન કહે એ તનકી નાડી નાહીં	૨૭૨
જળ તું આયો જગતમે લોક હસે તું રોય એસી કરશી ના કરો કે પીછે હાંસી હોય	૨૭૩
મનકો કહો ન કીજીએ મન હય પકા દુત લે હુએ દરી આવમે જળ હાથસે છુટ	૨૭૪
જો શીર કાટે ઓરકા અપનાં રહે કટાય તુલશી હરિ દરબારમેં બદલા કહીં ન જાય,	૨૭૫
હંસા તો મોતી ચુગે કાં લંચન મર જાય, સિંહ ઘાસ નહીં ખાતહે જળ મારે જળ ખાય	૨૭૬
દોડે દોસ હજાર લગ ઓર બસે લક્ષ્મી પાસ, ખીન દીને રંધુનાથ કે મીલે ન તુળશી દાસ.	૨૭૭
દોશ નહીં કુઠ દયાળકા કર્મ કુટીલ અહે બાંચ, કર્મ હીન તડપત શીરે કલ્પ વૃક્ષકી છાંચ.	૨૭૮
રામ નામ કે કહેનેસે જલ સ્વરૂપ હો જાય, જાલ ભીતર આવે નહીં દાલ દોડો પસ્તાય.	૨૭૯

તુળશી એ સંસારમેં પંચ તત્વ હે સારં, સંત સમાગમ હરિ ભજન દયા દાન ઉપકાર.	૨૮૦
ચિંતા મત કર માનવી દેત હાર સમર્થ. જલમેં બસે માછલી વાકી ગાંડે કહાં ગર્થ.	૨૮૧
સંત હમારી આત્મા હમ સંતકી દેહ, રોમ રોમમેં મેં રહું જ્યું બાદરકો મેહ.	૨૮૨
તુળશી કહે ધન સૂમકો જેસે જ્ઞાનકી પૂછ, બડે હાથ પ્રયાસ પાણુ આખર છુંછી છુંછ.	૨૮૩
તુળશી દેવો કહીન હય જે કાહુકો દેત, સુગંધ હોત સંસારમેં ફેર આપનો લેત.	૨૮૪
સંત સમાગમ સરજ હય મન કર દેખ વિચાર, ભવ સાગર અતિ કહીન હય ખીન પ્રયાસ નિસ્તાર.	૨૮૫
તુળશી સીતારામસે લગાયા ચાહો નેહ, બર બંધ બીતર બાહરે કહીં રહે એ દેહ.	૨૮૬
માળા શ્વાસો શ્વાસકી ફેરેગો કોઇ દાસ, ચોરાશી બઠકે નહીં કટે કાલકી ફાંસ.	૨૮૭
ભોંય સુલાહિં બૂખે મારં તનકી પાહું ખાલ, ઈતના કરને ના બૂલે તો પીછે કરં નીહાલ.	૨૮૮
મેરે મન કછુ ઓર હય કરતાકે કછુ ઓર, ઓઘવ કહે માઘવસે મળ જુડી મનકી દોડ.	૨૮૯
તુળશી એ તન ખેત હય મન વચ કર્મકી સાન, પાપં પુન્ય દોહ ખીજ હય બેવે સો લણે નીદાન.	૨૯૦
રામ નામ આરાધવો તુળશી વૃથા ન જાય, લડકાઇકો પડવો આગે હોત સહાય.	૨૯૧
તુળશી રસના તો બલી જે તું સુમીરે રામ, નહીંતર કાઠી નીકાસીએ મુખમે બલો ન ચામ.	૨૯૨
તુળશી વિલંબ નકી એ ભજ લીજે રઘુવીર, તન તરકસતે જાત હે શ્વાસ સારખે તીર.	૨૯૩

સ્વારથ સીતારામ હય પરમારથ સીયરામ,	
તુળસી તેરો દુસરે દાર કહા હય કામ.	૨૯૪
તુળશી સોહી ચતુરતા રામ ચરણુ લો લીન,	
પરધન પરમન હરણુકું વૈશ્યા બડી પ્રવીણ.	૨૯૪
પ્રીતી રામપદ નિતિ પથ ચલે રાગ રસ જીત,	
તુળશી સંતનકે મતે ચેહી બક્તિકી રીત.	૨૯૬
તુળશી ખોટે દાસડો રઘુપતિ રાખત માન,	
જ્યુ મૂરખ પુરોતહી (ગોરને) દેત દાન જળમાન.	૨૯૭
રામ બરોસો રામ બળ રામ નામ વિશ્વાસ,	
સુમિરિ નામ મંગલ કૃશલ માંગત તુળશી દાસ.	૨૯૮
વૃથા લાભ સંતોષ સુખ રઘુવર ચણું સ્નેહ,	
તુળશી જો મન વશકરે તો જોસે વન તેસે જેહ.	૨૯૯
તુળશી મમતા રામસો સમતા સખ સંસાર,	
રાગ ન રોષ ન દોષ દુઃખ દાસ બયે ભવભાર.	૩૦૦
બોધક સખ સખ કે બયે સાધક બયે ન કૈય	
તુળશી રામ કૃપાલતે બલી હોષ સો હોય.	૩૦૧
પરમેશ્વરસે પ્રીત રખે ઐર પરનારીસે હસના,	
તુળશી દોનો ના બને લોટ ખાય ઐર બસના.	૩૦૨
માયાસે માયા મીસે કરકર લંબે હાય.	
તુળશી રંક ગરીબકી કોય ન પૂછે ખાત.	૩૦૩
પારસ મણી અર કામધેન કલપ તરકીવાડ,	
તુળશી હરિકે બજન ખીન તાતે બસો ઉગડ.	૩૦૪
જ્ઞાન મરીખી હરિ બજન ઠામળ વચન અદોષ,	
તુળશી કબહુ ન જાંડીએ ક્ષમા શીલ સંતોષ.	૩૦૫
તુળશી જગમે આયકે કર લીજે દો કામ	
દેવેકો દુકડા બધા લેવેકો હરિ નામ.	૩૦૬
અન હોની પ્રભુ કર શકે હોન હાર મીટ જય,	
તુળશી ઇન સંસારમે પ્રભુ બજન સુખ દાય.	૩૦૭

અરમ ખરખસે દ્રવ્ય મીઠે ઉદય અસ્તસે રાજ	
તુલશી હરિકે ભગન ખીન સખી નર્કકો સાજ	૩૦૮
ચતુરાષ્ટ્ર ચુલે પડી ધીઃખ પડયો આચાર	
તુલશી ભગવત ભક્તિ ખીન ચારો વર્ણુ ગમાર	૩૦૯
તુલશી કહે અમાતીકું ધરત નહીં મન ધીર	
પીછે ખાલક જન્મસે આગે ઉપજત ખીર	૩૧૦
તુલશી છલ ખલ છાંડીકે કરીએ રામ સ્નેહ	
અંતર ક્યા ભરથારસે. જીને દેખી સખ દેહ	૩૧૧
ગંગા જમના સરસ્વતિ સાત સમુદ્ર ભરપુર	
તુલશી ચાતકકે મતે ખીન સ્વાંતિ સખ ધુર	૩૧૨
કાહુકે ઘન ધામ હય કાહુકે પરિવાર	
તુલશી એસે દીનકું સીતારામ આધાર	૩૧૨
એક ભરોસે રામકે કીએ પાપ ભર મોટ	
જેમે નારી કુનારીકો જડે ખસમકી ઓટ	૩૧૪
સખ દેખે પરખે લીએ ખહુત વાયક હોય	
તુલશી સીતારામ ખીન અપનાં નાહીં કોય	૩૧૫
જયું કામીકે ચિતમે ચડી રહત નિત્ય કામ	
એસે હો કબ લાગી હો તુલશીકે મન રામ	૩૧૬
તુલશી પુરા ન માનીએ જો ગમાર કહી જાય	
જેસે ધરકા ન દેવા (ખાળ મોરી) બલા પુરા વહી જાય	૩૧૭
ખીન માંગે મોતી બીજે માંગે માલે ન બીખ	
તુલશી જો વિશ્વાસ કરે તો મીઠીએ વિશ્વાવીશ	૩૧૮
તુલશી જીસકે મુખસે કચ્છુ ન નીકસે રામ	
તીનકે મુખમે ડારીએ નવ સાગરકો ખામ	૩૧૯
તુલશી એ તન તવા હય તપત સદા ત્રિતાપ	
શાંતિ હોય જબ શાંતિ પદ પાવે રામ પ્રતાપ	૩૨૦
કેલા કમલ કુલીન હય નમે બહુપન જીય	
ઓછી જાત એરંડકી રહે શીશ ધર તાય	૩૨૧

મન મૃતંગ માને નહીં જ્ય સગ ખતા ન ખાય	
જેસે વીધવા ઘસી કર્મ કર્યે પરતાય	૩૨૨
જાકે ખાવ પનીઆ નહીં ઉરકુ દેત ગજરાજ	
બુખ દઈ તો બીક્ષા દષ એસા ગરીબ નીવાજ	૩૨૩
પારસ મણીકે સંગસે કંચન બઈ તલવાર	
તુળશી ઉસમે ના ગયે ધાર બાર આકાર	૩૨૪
મન એરણુ એર શબ્દ ધન સદગુર મલયા સોનાર	
તુળશી ઉતકે તીનો ગયે ધાર બાર આકાર	૩૨૫
શાહી ગઈ સફતી આછ કરલે હરીસે હેત	
શીર પીછે પરતાએગે ચુડીઆં ચુગ જાય ખેત	૩૨૬
જો જાકું પ્યાસે જાગે સો તાકી કરે વખાન	
જેસે વીખકું જીવ બખી માનત અત્રત સમાન	૩૨૭
જો જાકે ગુણ જાણત સો તાકો ગુણ લેત	
કાચલ આંખહી ખાતહે ધાગ લીંબોરી લેત	૩૨૮
મુશલ હોત ઉદમ કીચે જો વિધિ હય અનુકુળ	
જેસે નિપજત ખેતકો શલભ કરે નિર્મુલ	૩૨૯
જાહીસે કધુ પાઈએ કરીએ તાકી આશ	
સુકે સરોવર પર ગયે કેસી ખુઝત પ્યાશ	૩૩૦
જો જાહીકા હો રહે સો તાકી પુરે આશ	
સ્વાંતિ ખુંદ ખીમ સધનમે આતક મરતે પ્યાશ	૩૩૧
સખહી સહાય સખલકે કોઇ ન નિર્જલ સહાય	
પવન જગાવત આગકું દીપહી દેત ખુઝાય	૩૩૨
પ્રકૃતિ મીલે મન મીલત હે અન મીલતે ન મીલાય	
દુધ દહીંસે જમત હે કાંજસે ફટ જાય	૩૩૩
પરધર કબલુ ન જાઈએ ગયે પટત હે જ્યોત	
રવી મંડળમે જત શશી છીન કલા સખી હોત	૩૩૪
સુરખ તહાંહી માનીએ જહાં ન પડીત હોય	
દીપકજી રવીકે ઉદે ખાત ન પુછે કોય	૩૩૫

સાચ જીઠં નિર્ણય કરે નિતિ નીપુણ જો હોય	
રાજહંસ ખીન કોન કરે ક્ષીર નીર જીદોય	૩૩૬
સુધરી ખીગડે બેગહી ખીગડી શીર સુધરે ન	
દુધ ક્ષીટે કાંજ પડે સો શીર દુધ બને ન	૩૩૭
ગીતા પઢે ભાગવત પઢે પઢે ગ્યાન સપુત	
દયાન નહી શાંતિ નહીં બડે માથકે પુત	૩૩૮
કયા પાનીકા બુદ્ધબુદ્ધ કયા વાલુકી ભીંત	
કયા ઓછેકા આશરા કયા દુર્જનકી પ્રીત	૩૩૯
ઓછેકું સંપદ બધ ન કરે સીધી ખાત	
પાછકે ફરજ બચે તેઢે તેઢે જાત	૩૪૦
કયા દુર્જનકી ચાકરી કયા હોડેકી સાથ	
કયા અંધેકું આરસા કયા બહેરેસે ખાત	૩૪૧
ચલતા દેવળ પુણ્યે નહીં ઓરનસે કામ	
જીતને દેખો આતમા જીતને સાલીઆમ	૩૪૨
ભાવ સરસ સમજત સખી બસો લગે ઈહ ભાવ	
જેસે અવસરકી કહી બાની અધીક સુહાવ	૩૪૩
રામ કલ્પ વૃક્ષ પરિ હરવ સેવત કલ્પતર હું	
સ્વારથ પરમારથ ચહત સકલ મનોરથ જુઠં	૩૪૪
જ્યાં રામ ત્યાં કામ નહીં જ્યાં કામ ત્યાં નહીં રામ	
તુલશી દોનો નારહો દીન રજની એક કામ	૩૪૫
તુલશી મીટે નહીં કલ્પના ગયે કલ્પ તર છાહ	
જ્યાં લગ્ની દેવ ન કરે કૃપા જનક સુતાકો નાહ	૩૪૬
કોટી વિધન સંકટ વિકટ કોટી શત્રૂ જન સાથ	
તુલશી બલ નહીં કરી શકે જો સંતુષ્ટ રઘુનાથ	૩૪૭
માંગત ડોલત હે નહીં તજી ધર અંત ન જાત	
તુલશી ચાતક ભક્તકો હિપમા દેત લગત	૩૪૮
એક બરોસો એકબલ એક આશ વિશ્વાસ	
સ્વાંતિ સલીલ રઘુનાથ વર ચાતક તુલશી દાસ	૩૪૯

- તુલશી હરિ દરબારમે કમી વસ્તુ કહ્યું નાંહીં
કર્મહીન કલ્પત શીરત ચુક આકરી માંહીં ૩૫૦
- અસન વસન, સુત નારી સુખ પાપીહુકે ધર હોઇ
સંત સમાગમ રામ ધન તુલશી દુર્લભ દોઈ ૩૫૧
- જ્યાં સંતોષ ત્યાં રામ હય રામસંતોષ નહીં બેઠ
તુલશી સંતોષ રહત નહીં સહત વિવિધ વિધિ બેઠ ૩૫૨
- ગોધન ગજ ધન બાજી ધન ઔર રતન ધન ખાન
જળ આંવત સંતોષ ધન સખ ધન ધુરી સમાન ૩૫૩
- કામ કોષ ઔર લોભકી જહોલગ મનમે ખાન
કયા પંડીત કયા મુરખા દોઉ હોત સમાન ૩૫૪
- રામ ચરણ પર સ્નેહ નહીં ખીન સાધનપર સ્નેહ
મુંડ મુંડાએ કયા બયો બાંડ બયે તજી ગેહ ૩૫૫
- કયા બયો બન બન શીરે જો બની આયો નાહીં
બનતે બનતે બન ગયો તુલશી ધરહી માંહીં ૩૫૬
- સત સંગતિ સિત પક્ષ સમ અગ્ની અમૃત પ્રસંગ
અગ્ની જલાવત સખ કહ્યું સત સંગ કરતહે ઠંડ ૩૫૭
- ખીન કરતા કારજ નહીં જાનત હે સખ કોઈ
ગુર મુખ અવન સનત નહીં પ્રાપ્તી કવન વીધી હોઇ ૩૫૮
- સત સંગતીકો દુજ એહી શંશય રહે નહીં લેશ
રહે સ્થાઈર સુચિ સરલ ચિત્ત જાને નહીં ક્યેશ ૩૫૯
- જો ભાવિ કહ્યું હે નહોં જુકો ગુર સત સંગ
એસી કુમતિ તે છુટે ગુર જનકો પ્રસંગ ૩૬૦
- રહે જહાં વિચારસે વહાં કમી કહ્યું નાંહીં
તુલશી તહાં આનંદ સંગ જાત થયા સંગ છાંહી ૩૬૧
- સદા બજન ગુર સાધુ દીન જીવ દયા સમજાન
સુખ સુન પડત સત્ય વૃત સ્વર્ગ સત્ય સોપાન ૩૬૨
- નામ રહત સુખ હોત હે નામ રહત દુખ જાત
નામ રહત સંશય સીરત સુખ સખ નામ પ્રતાપ ૩૬૩

નામ કહત વૈકુંઠ સુખ નામ કહત સુખ પાન	
તુલશી તાતે ઉર સમજી કરો નામ પહીચાન	૩૬૪
વોહી પઢે વોહી સુને વોહી સુમતિ પરકાશ	
જો એસા પીછે કર ગયે અવધાંબ નિરાશ	૩૬૫
ત્યાં લગી જોગી જગત ગુરુ જ્યાં લગી આશ નીરાશ	
જાળ આશા મનમે જગે જગગુરુ જોગી દાશ	૩૬૬
નીચ નીચાઇ નહીં તજે જો પાવે સતસંગ	
તુલશી ચંદન લપટીકે વિષ ન તજે ભુજંગ	૩૬૬
દુર્જન દુર્પણ સમ સદા કરી દેખો હીય દોર	
સનમુખકી ગતી ઓર હે વિમુખ ભયે કહ્યુ ઓર	૩૬૭
કુમીત્રકી પ્રીત હય જેસે ખસખસકા કુલ	
ઉપર હીખે સુભાવના અંદર મરનેકા મુલ	૩૬૮
રામનામ જાન્યો નહીં પુકટ માનો ભાર	
ધંધા કરતે મરગયા ઉનકી જુમ ન રાડ	૩૬૯
જાકે પાવ પતીઆં નહીં ઉસકું દેત ગજરાજ	
જુખ દઈ તો ભીક્ષા દઈ એસા ગરીબ નિવાજ	૩૭૦
ક્યારી ખનાઇ કેસરકી કસ્તુરીકા ખાજ	
પાતી દીઆ ગુલાબકા આખર પ્યાજકા પ્યાજ	૩૭૧
નહીં સુરત ઓર નહીંકીરત ખખર રખી મર જાય	
એસી લક્ષ્મી પાપીકી તસ્કર ખાખ કર જાય	૩૭૨
સજ્જન પ્રીતી યું કરે હરદી ન ચુના હેત	
હરદી ન જરતી તજે ચુના ન રહે સ્વેત	૩૭૩
સમ દ્વીપ નવ ખંડમે ભોજન કીઓ અપાર	
સમુરીકા એક જુદકો સ્વાદ તણો નહીં પાર	૩૭૪
સમ દ્વીપ નવ ખંડમે ભોજન પુરાવત સોય	
ઢારે ઠાડે નંદકે માખન માંગત રોય	૩૭૫
ગ્યાન રહે ન ધ્યાન રહે ન માન રહે નહીં રીત	
વિષમ કાલમે એક ગુન જાને મિત્રકો સિત	૩૭૬

કુખીરા કુતા રામકા મોતીનામ ધરાય	
ગલે દોરી પ્રેમકી છત ખેચે ઉત જાય	૩૭૭
પરનારી એસી ખુરી જોસી લસનકી ધાન	
જો કાઠ ઇસ્કા સંગ કરે સો પ્રગટ હોય નિધાન	૩૭૮
હરિ જનકું હરિજન મીલે ગલે તુલસીકી માલા	
લેના દેના કુછ નહીં જો ગોપાલ ગોપાલા	૩૭૯
અડદા પડદા છોડદે ખીન પડદેકી ખાત	
દુલનસે દુલા મીલા તો શીકી પડી જમાત	૩૮૦
કપટી મીત્ર ન કીજીએ અંત પેઠ ખુશ ભેત	
આગે રાહં બતાયકે પીછે ઘોખા દેત	૩૮૧
તુમ બડે ન હમ બડે બડા સરજન હાર	
પુરવે દીયા સો પાયા તુમ કલંક હમ ખાર	૩૮૨
થોડાસા ચંપા બલા કયા કનેરકા ઝાડ	
ધન્ય નિર્ધનકી કુંપડી કયા ધનવાનકા માહાલ	૩૮૩
કયા ન પાવક જર શકે કયા ન સિંધુ સમાય	
કયા ન અબજા કર શકે કયા જમ કાલ ન ખાય	૩૮૪
પુત્ર ન અબજા કર શકે જશ ન સિંધુ સમાય	
ધર્મ ન પાવક જર શકે નામ કાલ નહીં ખાય	૩૮૫
આદરકે તો ચને બલે કયા ગેર આદરકી દ્રાખ	
પંચોમે જો પત રહી તો ચેહી મીલાવે લાખ	૩૮૬
તુલશી તહાં ન જાઈએ જ્યાં કપટીકા હેત	
મુખ મીઠી ખાતા કરે અંત કટારી પેટ	૩૮૭
તુલશી વહાં ન જાઈએ જનમ સુમીકે ગામ	
ગુણ અવગુણ જાને નહીં ધરે પીછસો નામ	૩૮૮
જીસને હુંઠા ઉસને પાયા ઉંઠા પાની પેઠ	
મેં પાપન દુબન ડરી રહી કીનારે ખેઠ	૩૮૯
તુલશી એસે મુંઢહે ધસે ચામસે ચામ	
નેન અપાટા મારીએ દરશન હીસે કામ	૩૯૦

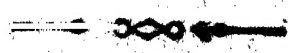
- ગુરુ લુલા ગુરુ ખાવરા ગુરુ દેવનકા દેવ
ગુરુસે એલા અતી ધણા જો કરે ગુરુકી સેવ ૩૯૧
- ન સુત્રો ભરથ ભાવી પ્રભળ વિલખ કહત મુનિનાથ
હાણુ લાભ જીવન મરેણુ જશ અપજશ વિધિ હાથ ૩૯૨
- બહોત મોજન નહીં કરે રહે નહીં બહુ સોય
મોહોત જલ નહીં પીએ બહોત ખાત મત ખોય ૩૯૩
- તુલશી ખાંઢ સપુતકી જો ધોખે છુપ જાય
આપ નીભાએ જનમભર લડકનસે કહે જાય ૩૯૪
- તુલશી ખાંઢ કપુતકી જો છુવે સો વાર
બેડ પુંછ બાદર નદી ઉસે ઉતરે પાર ૩૯૫
- તુલશી સંત હે અંબતર કુસે ફલે પરહેત
ધતસે જો પથર હને ઉતસે વો ફલ દેત ૩૯૬
- જયું ખેલ બનજરકે શીરત ધણેરે દેશ
ખાંડ ભરી ભુરા ખાતહે ખીના ગુરુ ઉપદેશ ૩૯૭
- આ ફુનીઆમે આપકે છોડકે તું એંટ
લેના હોય સો લેહીલે ઉઠી જાતહે પેંઠ ૩૯૮
- એસી વાણી મોલીએ કે મનકા આપા ખોય
ઓરનકું શીતલ કરે આપન શીતલ હોય ૩૯૯
- ખાંઢ છોડાયે જાતહો નિર્બળ જનકે મોય
લદાયસે જખ છુટીએ તખ જાનું મેં તોય ૪૦૦
- સખી ભુમી ગોપાલકી વામે અટક કહા
જાકે મનમે અટક હે વોહી અટક રહા ૪૦૧
- જો તરવરકે ફુલ ઝર પડે શીર ન લામે ડાર
મનુખ્ય જન્મકી મોજ હે શીર ન લેવે અવતાર ૪૦૨
- ખડે ઠોરકા બેઠના ગાદીધરકી પાસ
લેના દેના કુછ નહીં આવે વાસ સુવાસ ૪૦૩
- સત્ય બરાબર તપ નહીં જુઠ બરાબર પાપ
જાકે લદાયે સાય હય તાકે લદાયે આપ ૪૦૪

તુલસી દીલમે દયા નહીં ઝોર કહાવે સાધ	
વાકા મુખકું દેખતાં કોટી લગે અપરાધ	૪૦૫
રામનામ અમેલ હય ખીન દામહી ખીકાય	
તુલસી અચરજ દેખીઓ કોષ માહક ન થાય	૪૦૬
સંતનકે ભોજન કીએ હરિ રહે પરમ અધાય	
જેસે સીચે મુલકા ડાર પાત હરિઆય	૪૦૭
માળા તો મનકી ભલી ઝોર કાષ્ટકા ભારા	
માળામે જો ગુણ હોત તો કયું બેચત મણીઆરા	૪૦૮
નવ દારેકા પીંજરા તામે પંછી પવન	
રહેનેકા અચરજ હય ગયે અચંબા કોન	૪૦૯
કયું કીજે એસી જતન જાસે કાજ ન હોય	
પર્વત પર ખોદે કુવા કેસે નીકસે તોય (જલ)	૪૧૦
કરત કરત અબ્યાસસે જડમતિ હોત મુગ્ધ	
રશરી આવત જાતસે શીલા હોત નીશાન	૪૧૧
ભલી કરત લાગે વિલંબ વિલંબ ન ખુરે વિચાર	
ભવન બનાતે દીન લગે હાહત લગે ન વાર	૪૧૨
સોહી આપનો આપનો જો રહે નિરંતર સાથ	
શુર પરાયે આપકો સસ્ત્ર પરાએ હાથ	૪૧૩
કરડા શબ્દ કખીરકા સુનતે લગ જાય આગ	
અજાની જલ જલ મરે જાની સોતા જાગ	૪૧૪
શાખી એક કખીરકી શાખી કહી ન જાય	
રજબર સંચરે ઘટમે વો અમર લોક લેભાય	૪૧૫
અમર લોક એક લોક હય દો પાંજકે બીચ	
નામ લે હંસા ચલે તો કાલ નમાવે શીશ	૪૧૬
કાલકે શીરપર પગ ધરે સતગુરકા ઉપદેશ	
સતગુર પકડી બાંહડી લે ચલે અપના દેશ	૪૧૭
કખીરકા ધર શીખરપર વહાં સુરસુરી ગેલ	
પાઉં ન ટકે કીડીકા કયા ચલા લાલા બેલ	૪૧૮

કખીર માયા રામકી ચડી નામપે કુદ	
હુકમ મીટાયા રામકા આપ બધ હે ખુદ	૪૧૫
કખીર કરણી આપકી કયા કરે કીરતાર	
સાચે સુખ પતિ હોતહે જુઠા ખાવે માર	૪૨૦
કખીર કીલા નામકા ઘેરે ગડે નિશાન	
હીલાએ હાલે નહીં ચાહે લગે સકલ જહાન	૪૨૧
નામ લીઆ જીને સખ લીઆ સકલ શક્તિકો બેદ	
ખીના નામ નરકે ગયે પડ પડ ચારો વેદ	૪૨૨
બેદ થકે બ્રહ્મા થકે થકે શેશ મહેશ	
ગીતાકું જહાં ગમ નહીં વહાં સતગુરકા દેશ	૪૨૩
રામ જપતહે નામકું નામ નિરંતર થીર	
અર્ધ નામકે ઉપરે તાકું જપે કખીર	૪૨૪
અલખ લખુ અલખા લખુ લખુ નિરંજન તોય	
મેં કખીર સખકી લખુ મેરી લખે ન કોય	૪૨૫
મેં સેરા જુમ ચારકા કહું પુકાર પુકાર	
મેરો કહો ન માનીહો તોખહેજા ધારોધાર	૪૨૬
હમ પંછી વા દેશકે વહાં જાત વરણુ કુળ નાહીં	
શબ્દ મીલાવા હોત હે દેહ મીલાવા નાહીં	૪૨૭
જાત જાતકો પાહનો જાત જાત ધર જાય	
સાહેબ જાત સુજાત હે સખ ધઠ રહો સમાય	૪૨૮
જાત નહીં જગદીશકું તો હરિજનકું કયા હોય	
જાત જાત કુલ કીયમે કુળ મરો મત કોય	૪૨૯
જાત હમારી આતમા પરમેશ્વર પરિવાર	
સગા હમારા સંતહે શીરપર સરજન હાર	૪૩૦
જાત હમારી આતમા પ્રાણુ હમારો નામ	
અલખ હમારા ઇહલે ગગન હમારો જામ	૪૩૧
કયા ધરતીકો ફેરહે કયા આબકો તોલ	
કયાં સાધુકી જાત હે કયા ખારસકો મોલ	૪૩૨

- સાધુકી જાત ન પુછીએ જો પુછો સોહી આન
મોલ હોત તરવારકા ધરા રહેગા મ્યાન ૪૩૩
- દાદુ કોઈ થીર નહીં એ સખ આવે જાય
અમર પુરુષ આપે રહે કહે સાધુ લો લાય
સમરથકા શરણા તજે રહે આનકી ઓટ
દાદુ જળવંત કાલકી કયું કર ખચે ઓટ ૪૩૪
- અવિનાશી કે આશરે અજરાવરકી ઓટ
દાદુ શરણે સંતકે કહી ન લાગે ઓટ ૪૩૫
- દાદુ દીલ દરીઆવકી ખખર મરજવા લાવે
તનકી આશા છોડે જળ હીરા પાવે ૪૩૬
- દાદુ દુનિઆ ખાવરી કેશી કહે ખનાય
અણુ દીઠી અણુ સાંભળી શીતાસો ધરે ઉઠાય ૪૩૭
- દાદુ બલા ગુસારકા મીઆંજી મનકું માર
પાંચો ખીસમીલ્લાદ કીજીએ આત્મા જીવ ઉગાર ૪૩૮
- દાદુ દાવા છોડે નિરદાવે દીન કટ
કષ્ઠ સોદાગર ચલ ગયા ઇસ પસારીકે હટ ૪૩૯
- મન તેજી ચેતન ચડયા લોહકી કરી લગામ
સુરત ગુરકા તજણા કાષ્ઠ પોચે સંત સુજાણુ ૪૪૦
- ઓખદ ખાકિરી ના રખે વાપી વેદના ન જાય
દાદુ રાગી ખાવરા જો દોશ વેદકો લાય ૪૪૧
- દયા ગરીબી બંદગી એ રાખો દીલ માંખ
દાદુ કાંટા જીભકા કીસે લગાવો નાંખ ૪૪૨
- તન કર મન કર વચન કર કાકુકું દુખવત નાંખ
તુલશી એસે સંતજન રામ રૂપ જગ માંખ ૪૪૩
- દયા ગરીબી બંદગી સુમતિ સીલ સ્વભાવ
એતે લક્ષણ સાધકે આદિ બકિત રણુગાર ૪૪૪
- સાધુ લો સરાઈ હય દુખે દુખાવે નાંખ
પાન ફલ લો રહે નહીં રહે ખગીયા માંખ ૪૪૫

સાધ ન માગે માંગણા જે માગે વો ભાંડ	
સાતી ન પીસે પીસણા પીસે એતો રાંડ	૪૪૬
કપીર માલા ગાઠકી ખોત જપનકા ફેર	
માળા ફેરો શ્વાસકી જામે ગાંઠ ન મેર	૪૪૭
સખ બન તો તુળશી ભઈ સખ પર્વત સાલીઆમ	
સખ નદી ગંગા વહે જે ચીને આતમરામ	૪૪૮
ધાટ ધાટ સખ કોઈ ભરે અવધટ ભરે ન કોય	
અવધટ ધાટ કપીરકા ભરેસો નિર્મળ હોય	૪૪૯
માયાકે પરપંચમે હમ જુગ જુગ રહે ભુલાય	
ગુર મહારાજ મોહે તારીએ અખ વૃથા જન્મ નહીં જાય	૪૫૦
માયા હે બહુ બાંતિકી કોઈ ખરચે કોઈ ખાય	
એક મીલાવે નામસે એક નર્ક ભધ જાય	૪૫૧
માયા મોટો તુંબડો તે તારને તારે	
અણુતાર કરી આંધળો તેને મુંજવીને મારે	૪૫૨
કંડા રોખ્યા જેમકા દો પરખતકે સંગ	
સાધ પીછને સખકો દ્રષ્ટ કમળ કર બંધ	૪૫૩
જલકે જેતી જલમાલા ખીન ખાતી ખીન તેજ	
સૌદીશ સુરજ હમીઆ એસા અદભૂત ખેલ	૪૫૪
માંગણુ મરણુ સમાન હે મત કોઈ માંગે બીજ	
માગ્યાસે મરના બધા એ સતગુરકી રીત	૪૫૫
અહંકારકી અમીમે બહો જાત સંસાર	
તુલસી બચગચે સંતજન કેવળ નામ આધાર	૪૫૬
રામ ચરણ અનુરાગ ખીન મન ન લહે શ્રુતિબોધ	
સહજ બાતકી બાત એક કહું સહજ અંધ શોધ	૪૫૭

ચુચીપત્ર

આ પુસ્તકમાં પેહેલે પાને દરશાવેલ પુસ્તકો ખરીદ કરવા માટે જે ગ્રહસ્થાને અગાઉથી નામ આપવાની ઇચ્છા હોય તેઓએ સુર્યોદય પ્રેસમાં જકરીઆ મસજીદ પાસે પોતાનું નામ 'દેક્ષાણુ' કયું પુસ્તક કે ટકી નકલ વગેરે બરાબર લખી જણાવશે.

આ પુસ્તક માહાલક્ષ્મી મધ્યે માહાત્મા
શ્રી ઇન્દિરદાસજી માહારાજની
જગ્યામાંથી મળશે.

દાઠ સદા સત્સંગતા ઉત્પાદી ઠા. ક. હં.
સુખર્ષ માહા લક્ષ્મી

જાહેર ખબર.

સુર્યોદય છાપખાનું

અમારા છાપખાનામાં ગુજરાતી મરાઠી તથા અંગ્રેજી કામ સરસ અને સસ્તે ભાવે છાપી આપવામાં આવે છે. જોખકામ પણ કીકાયત ભાવે છાપી આપવામાં આવે છે.

જગજીવન રૂગનાથ
મેનેજર

દેક્ષાણુ-જકરીઆ મસજીદ રોડ
ચરાઇવાળા માળામાં

